

HERKULES INDFANGER GERYONS RØDE KVÆG

Læreren havde fået følgende at vide om Herkules:

- Han er forsvundet og dog fundet. Han er død og vibrerer dog af liv. Tjeneren bliver frelser og vender hjem.

Læreren tænkte dybt over, hvad det kunne betyde og kaldte så på Herkules.

- Du står nu foran den sidste port, og der er kun et arbejde tilbage, før du har været hele vejen rundt og bliver befriet. Du skal tage til det mørke sted, der hedder Erytheia, hvor den store illusion hersker og hvor Geryon, monsteret med tre hoveder, tre overkroppe og seks hænder, er herre og konge. Helt ulovligt holder han en flok mørkerødt kvæg. Du skal drive dette kvæg fra Erytheia til vores hellige by. Pas på hyrden Eurition og hans tohovede hund, Orthus. Han holdt en lille pause og fortsatte: - Jeg kan kun give dig et råd..... Påkald Helios' hjælp.

Herkules, menneskesønnen, som også var en gudesøn, gik gennem den tolvte port for at lede efter Geryon.

Det var meget varmt og Herkules syntes, at det var alt for varmt. Han tog sin bue og skød en pil direkte mod solvognen. Helios, ildguden i solen, blev rasende, og Herkules blev flov og undskyldte og beklagede. Brødebetyngtet gik han til templet og ofrede til Helios. Han mediterede i syv dage og fik derefter en gave. En gylden kalk landede på jorden for hans fødder. Han vidste indeni, at denne strålende ting ville gøre det muligt for ham at krydse havene og nå Erytheia.

Og det var rigtigt. I sikkerhed i den gyldne kalk sejlede han tværs over de oprørte have, til han kom til Erytheia og landede på kysten i det fjerne land.

Han havde ikke gået langt, før han kom til de græsgange, hvor det smukke røde kvæg græssede. De blev vogtet af hyrden, Eurition, og hans tohovede hund, Orthus.

Da Herkules nærmede sig, for hunden frem som skudt ud af en kanon. Uhyret kastede sig voldsomt gøende frem mod ham med sine skarpe og spidse fortænder blottet. Med et enkelt velrettet slag med sin kølle slog Herkules uhyret i jorden.

Eurition blev bange for den modige kriger og bønfuldt ham inderligt om, at han ville spare hans liv. Herkules imødekom hans bøn.

Herkules satte kursen mod den Hellige by.

Han var ikke kommet langt før han anede en støvsky i det fjerne. Den blev hurtigt større, og da han gættede på, at det var uhyret Geryon på vild jagt efter ham, vendte han sig om og stod ansigt til ansigt med sin fjende. Geryon spyede ild fra alle tre hoveder samtidig og kastede et brændende spyd mod Herkules. Det ramte næsten, men Herkules trådte hurtigt til side og undgik det dødbringende spyd.

Han spændte sin bue og sendte en pil af sted, som syntes at brænde luften, da den forlod buen. Den ramte uhyret i siden og havde så stor fart på, at den gik gennem alle Geryons tre kroppe. Med et gennemtrængende desperat brøl svajede monsteret og faldt så, for aldrig mere at rejse sig.

Herkules drev nu det glinsende røde kvæget mod den hellige by. Det var et vanskeligt job. Igen og igen blev noget af kvæget væk, og Herkules måtte forlade flokken for at lede efter de forsvundne.

Han drev kvæget over Alperne til Italien. De steder han oplevede, at det 'forkerte' havde magten, rettede han et dødbringende anslag mod det onde og genoprettede den retfærdige balance.

Da bryderen Eryx udfordrede ham, kastede Herkules ham så voldsomt i gulvet, at han blev liggende. Og da giganten Alcyoneus kastede en klippe, der vejede en ton, mod Herkules, fangede han den med sin kølle og kastede den tilbage, så den kunne dræbe den, der havde kastet den.

Sommetider for han vild, men han fandt hele tiden sporet og fortsatte sin rejse. Da han endelig nåede frem var han helt udmattet.

Læreren tog imod ham og sagde:

- Udødelighedens juvel er nu din. Med disse tolv arbejder har du besejret det menneskelige og iklædt dig det guddommelige. Du er kommet hjem for aldrig mere at tage af sted. Dit navn bliver indskrevet i stjernehimlen som et symbol for de kæmpende menneskesønner på deres udødelige skæbne. Menneskearbejderne er slut, og nu begynder dine kosmiske opgaver.

